

## ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПАВЛА ДО ФИЛИПЯН.

<sup>1</sup> Павел та Тимотей, слуги Ісуса Христа, до всіх сьвятих у Христї Ісусї, що в Филипах, з єпископами і дияконами:

<sup>2</sup> Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.

<sup>3</sup> Дякую Богу моему при всякому споминї про вас,

<sup>4</sup> (завсїди в кожній молитві моїй за всіх вас з radoщами молячись,)

<sup>5</sup> за товаришуванне ваше в благовістї від першого дня й досї,

<sup>6</sup> впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершувати ме аж до дня Ісуса Христа.

<sup>7</sup> Яко ж праведно єсть менї се думати про всіх вас, тим що маю вас у серці і у вязниці моїй і в оборонї і в утвердженню благовістя, вас усіх, спільників моїх благодати.

<sup>8</sup> Бог бо менї сьвідок, як я люблю усіх вас по милости Ісус-Христовій.

<sup>9</sup> І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш та й більш достаткувала у розумї і у всякому чутті,

<sup>10</sup> щоб допевнитись вам, що лучче, і щоб були чисті і непорушені в день Христа,

<sup>11</sup> сповнені овощами праведности через Ісуса Христа на славу й хвалу Божу.

<sup>12</sup> Хочу ж, щоб ви, братте, зрозуміли, що те, що сталось менї, більш на користь благовістя вийшло,

<sup>13</sup> так що кайдани мої в Христї обявились у всьому судищі і по всіх інших (місцях),

14 і більше братів у Господі, упевнившись кайданами моїми, ще більш осьмілились без страху глаголати слово.

15 Деякі з зависти та перекору, а інші з доброї волі проповідують Христа.

16 Інші з перекору проповідують Христа, не щиро, думаючи завдати горя кайданам моїм,

17 а другі з любови, знаючи, що я за оборону благовістя (в кайданах) лежу.

18 Що ж бо? тільки все таки, чи для виду, чи по правді, Христос проповідуєть ся; і я сим радуєсь і радувати мусь.

19 Знаю бо, що се обернець ся на моє спасенне вашою молитвою і поміччю Духа Ісус-Христового,

20 по дожиданню і надії моїй, що ні в чому не осоромлюсь, а з усією сьміливістю, як завсіди, так і тепер звеличить ся Христос у тілі моїм, чи то життем, чи то смертю.

21 Бо житте мені Христос, а смерть надбанне.

22 Коли ж жити мені тілом, се мені оwoц діла, то що й вибрати, не знаю.

23 Тісно бо мені від обох, маючи бажанне розв'язатись (із тілом), та з Христом бути; багато бо воно лучче.

24 А щоб пробувати в тілі, се нужніщ ради вас.

25 І певно знаю, що зістанусь (у тілі) і пробувати му з усіма вами на вашу користь і радість віри,

26 щоб ваша похвала много достаткувала в Христі Ісусі, як прийду знов до вас.

27 Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру евангелську,

28 і не жахаючись ні в чому від противників; се їм

явний знак погибелі, а вам спасення, і воно від Бога.

<sup>29</sup> Бо вам дано, що до Христа, не тільки в Него вірувати, та задля Него й страждати,

<sup>30</sup> маючи ту ж боротьбу, яку в мені виділи, і тепер чуєте про мене.

## 2

<sup>1</sup> Коли ж оце (є) утішенне в Христі, або яка одрада любови, коли (є) яка спільність духа, коли (є) яка милость і милосерде,

<sup>2</sup> то сповніть мою радість, щоб однаково думали, одну любов маючи, один дух і один розум.

<sup>3</sup> Нічого (не роблячи) перебором або з марної слави; а смирним розумом один одного вважаючи більшим себе.

<sup>4</sup> Не про своє кожен, а також про другого (справи) кожен дбайте.

<sup>5</sup> Так бо нехай думаєть ся у вас, як і в Христі Ісусі,

<sup>6</sup> котрий, бувши в образі Божому, не вважав хижацтвом бути рівним Богу;

<sup>7</sup> тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги, бувши в подобії чоловічому,

<sup>8</sup> і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, бувши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної.

<sup>9</sup> Тим же і Бог Його високо возніс, і дав Йому імя, більше всякого імени,

<sup>10</sup> щоб в імя Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею,

<sup>11</sup> і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця.

<sup>12</sup> Тим же, любі мої, яко ж завсіди слухали ви мене, не тільки як се за мого побиту між вами, а й тепер ще більш за моїм непобитом, із страхом і трепетом про своє спасенне дбайте.

13 Бог бо се робить у вас, щоб і хотіти (вам) і робити по (Його) вподобі.

14 Усе робить без нарекання і розбирання,

15 щоб ви були безвинними і чистими, дітьми Божими непорочними серед лукавого і розворотного роду, що між ними ви сияєте як сьвітила в сьвітї,

16 держачи (перед ними) слово життя, на похвалу мені в день Христів, що не дурно ходив я, ані дурно працював.

17 Та хоч і приносять мене в жертву і служенне віри вашої, я (тим) радуюсь і веселюсь із усіма вами.

18 Тим же самим і ви радуйтеся і веселіть ся зо мною.

19 Уповаю ж в Господі Ісусі незабаром послати до вас Тимотея, щоб і мені радіти душею, довідавшись про вас.

20 Нікого бо не маю рівного (йому) душею, щоб (так) щиро дбав про вас.

21 Усі бо свого шукають, а не Ісус-Христового.

22 Ви ж досьвід його знаєте; тим, що як батькові дитина, так він служив зо мною в благовісті.

23 Сього ж оце надіюсь послати зараз, скоро тільки довідаюсь, як воно буде зо мною.

24 Маю ж надію в Господі, що й сам скоро прийду.

25 Вважав же я потрібним послати до вас Єпафродита, брата й товариша мого в праці і боротьбі, а вашого посла й слугу в потребі моїй.

26 Яко ж бо жадав (бачити) всіх вас і тужив тим, що ви чули, що він нездужав.

27 Бо й нездужав мало що не до смерти, та Бог помилював його; не його ж тільки, та й мене, щоб не було мені смутку на смуток.

28 Оце ж скоріщ послав я його, щоб ви, побачивши його знов, зраділи, та й я менше мав смутку.

29 Прийміть же оце його в Господі з усякими радіощами, і таких держіть у повазі,

30 тим що він за діло Христове був близько смерті, не дбаючи про своє життє, аби сповнити недостаток служення вашого мені.

### 3

1 На останок, браттє моє, радуйтеся у Господі. Те ж саме писати вам мені не противно, для вас же певно.

2 Остерігайтесь собак, остерігайтесь лихих робітників, остерігайтесь відрізання.

3 Ми бо обрізаннє, которі духом Богу служимо, і хвалимось в Ісусі Христі, а не в тілі надіємось,

4 хоч і я маю також надію в тілі. Коли хто инший думає надіятись у тілі, то я тим більш, —

5 обрізаний восьмого дня, з роду Ізраїлевого, з коліна Беняминового, Євреїн з Євреїв, по закону Фарисей,

6 по ревности гонив я церкву, по праведности законній непорочен.

7 Та що було мені надбаннем, те вважав я за втрату ради Христа.

8 Так оце я все вважаю за втрату ради вищого розуміння Христа Ісуса, Господа мого, ради котрого я все втеряв, і вважаю все за сьміттє, аби придбати Христа,

9 та й явитись у Ньому, не маючи моєї праведности, що від закону, а (маючи) ту, що вірою Христовою (здобувається), праведність від Бога у вірі,

10 щоб розуміти Його, і силу воскресення Його, і спільність мук Його, приподоблюючись смерті Його,

11 аби тільки достигнути до воскресення мертвих.

<sup>12</sup> Не тим, щоб уже я достиг, або вже був звершений; гоню ж, чи не достигну того, за що і Христос Ісус достиг мене.

<sup>13</sup> Братте, я про себе не думаю, що я вже достиг; одно ж (роблю), забуваючи вже те що позаду, і сягаючи по те, що спереду,

<sup>14</sup> біжу до мети по нагороду вишнього поклику Божого в Христі Ісусі.

<sup>15</sup> Скільки оце (нас) звершених, се думаймо, і коли що инакше думаєте, то й се Бог вам одкриє.

<sup>16</sup> Тільки ж (те), до чого ми достигли, (єсть) одним правилом жити і те саме думати.

<sup>17</sup> Приподоблюйтесь до мене, братте, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас.

<sup>18</sup> (Многі бо ходять, про котрих не раз говорив я вам, тепер же й плачучи говорю, про ворогів хреста Христового,

<sup>19</sup> котрим кінець — погибель, котрим Бог черево, а слава в соромі їх, котрі про земне думають.)

<sup>20</sup> Наше бо життє єсть на небесах, звідкіля ждемо і Спасителя, Господа нашого Ісуса Христа, котрий переобразить тіло смирення нашого, щоб було подобне тілу слави Його, по дійству, котрим зможе і покорити собі все.

## 4

<sup>1</sup> Тим же, братте моє любе й жадане, радосте і вінче мій, стійте так у Господі, любі.

<sup>2</sup> Благаю Євдию, благаю і Синтихию, щоб однаково думали в Господі.

<sup>3</sup> Благаю й тебе, щирий товаришу, помагай їм, що працювали в благовістнуванню зо мною, і з Климентом, і з іншими помічниками моїми, котрих імення в книзі життя.

<sup>4</sup> Радуйтеся завсіди в Господі, і знов кажу: радуйтеся.

<sup>5</sup> Тихість вашу нехай зрозуміють усі люде. Господь близько.

<sup>6</sup> Не журіться нічим, а у всьому молитвою і благаннем з подякою нехай обявляються прошення ваші перед Богом.

<sup>7</sup> І мир Божий, що вище всякого розуму, нехай хоронить серця ваші і мислі ваші в Христі Ісусі.

<sup>8</sup> На останок, братте, що правдиве, що чесне, що праведне, що чисте, що любе, що хвалебне, коли (є в чому) яка чеснота й коли (є) яка похвала, про се помишляйте.

<sup>9</sup> Чого ви і навчились, і прийняли, й чували, й видали в мені, те чиніть, то Бог миру буде з вами.

<sup>10</sup> Зрадів же я в Господі вельми, що вже раз згадали дбати про мене; ви ж бо й дбали, та не мали догідного часу.

<sup>11</sup> Не задля недостатку глаголю; я бо навчивсь, що маю, тим і вдовольнятись.

<sup>12</sup> Умію і смирити ся, умію й достаткувати; усюди й у всьому навчивсь і насищати ся, й голодувати, й достаткувати й недостаток терпіти.

<sup>13</sup> Все зділю в Христі, що мене покрепляє.

<sup>14</sup> Одначе добре ви зробили, що приймаєте участь у моєму горю.

<sup>15</sup> Знаєте ж і ви, Филипяне, що в почині благовісткування, як вийшов я з Македонії, ні одна церква не пристала до мене що до давання й приймання, тільки ви одні.

<sup>16</sup> Бо й в Солунь раз і вдруге прислали ви на мою потріб.

<sup>17</sup> Не то щоб я шукав дару, а шукаю овощу, що множуєть ся на користь вашу.

<sup>18</sup> Прийняв же я все і достаткую. Сповнив ся,

приймавши від Єпафродита послане од вас, солодкі пахощі, жертву приятну, угодну Богу.

<sup>19</sup> Бог же мій нехай сповнить усяку потріб вашу, по багатству своєму в славі, в Христі Ісусі.

<sup>20</sup> Богу ж і Отцеві нашому слава на віки вічні. Амінь.

<sup>21</sup> Витайте всякого сьвятого в Христі Ісусі. Витають вас брати, що зо мною.

<sup>22</sup> Витають вас усі сьвяті, а найбільш которі з кесаревого дому.

<sup>23</sup> Благодать Господа нашого Ісуса Христа з усіма вами. Амінь.

*До Филипян писано з Риму через Єпафродита.*



**Біблія свободи**  
**The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated**  
**from translation by P. Kulish and I. Pulyu**

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files  
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358